

[Helge Sander]

Kurs tror, de er valgt til at holde disse fire stole nede bagest i salen varme.

Efter min bedste overbevisning er Fælles Kurs valgt til at passe deres folketingsarbejde, og det er noget ganske andet, for kun en meget, meget lille del af det, der forstås ved egentligt folketingsarbejde, foregår her. Ude i huset foregår der helt andre ting og meget væsentligere ting.

Dermed underkender jeg ikke det, der foregår i folketingssalen, men hvis jeg skal stille det meget på spidsen, skulle det være således, at det kun var tilladt den respektive minister og de ni ordførere at være i salen, mens man behandlede et forslag. De øvrige burde være i gang andre steder i huset eller uden for huset, hvor der virkelig arbejdes, i stedet for bare at sidde og holde stolene varme.

Det er en total misforståelse, og derfor synes jeg, det er herligt, at vi nu får det demonstreret med et så tåbeligt og totalt ubrugeligt beslutningsforslag.

Vi kan bare tage det forslag, vi har i dag. Sammen med de mange, hr. Tommy Dinesen har nævnt, der løber op i over 100 mia. kr., har det været totalt ubrugelige forslag, fordi de hverken er gennemarbejdet, analyseret eller udformet på en sådan måde, at man med rimelighed kan behandle dem. Det er simpelt hen forslag, der på forsiden har 2-3 linjer og indeni kun 12, 15, 16 linjer til begrundelse.

Det var en af de ting, Fælles Kurs skulle gå i gang med samtidig med at passe de mange møder og det meget udvalgsarbejde, der foregår her i huset.

Denne sag hører under kulturafdelingen. Kl. 13.00 i dag, hr. Preben Møller Hansen, sad vi, der er i Kulturudvalget, oppe i kulturudvalgsværelset, fordi vi havde, jeg tror en dagsorden på 10, 12, 14 punkter.

Sådan er der hele tiden ting i gang herinde, og derfor opfatter vi vores folketingsarbejde som noget, der foregår over hele huset, og ikke bare det at holde disse fire stole varme, som Fælles Kurs prioriterer så højt.

Hr. Preben Møller Hansen nævner det kamera, der hele tiden optager, hvad der sker på talerstolen. Det er rigtigt, men det vil ikke engang være tilfredsstillende for Fælles Kurs, for man vil have det således, at kameraet kan panorere ned på de fire medlemmer, der sidder der hele tiden, så man kan se, hvor flittigt parti-

et er. Det rækker vel ikke engang, så alligevel kommer der penge ind i billedet.

Jeg vil gerne slutte af med at nævne en ting, som også er et hjørne af dette forslag. Det er, at selvfølgelig skal vi have mest muligt ud fra Tinget. Jeg er overbevist om, at det sker bedst ved en redaktionel bearbejdning. Hvorfor er der ellers så mange, der læser det i dagspressen og ikke vores grønne hæfter med Folketingets forhandlinger? Der er ingen, der orker hverken at læse Fælles Kurs' eller andre medlemmers lange udredninger, hvis ikke det lige er noget, der specielt er interesseret i.

Hvis folk er specielt interesseret, er det en glimrende ordning, vi er ved at få etableret nu. Det er et forslag, jeg for øvrigt fremsatte, efter at vi havde fået et tilsvarende forslag fra Fremskridtpartiet sidste år alene om radiotransmission. Jeg foreslog, at man simpelt hen brugte telefonledningen. Jeg kunne forstå på kulturministeren, at det er et forslag, Folketingets Præsidium vil sætte i værk meget snart. Så kan folk ringe op og lytte med i det omfang, de gerne vil.

Jeg er helt overbevist om – det har hr. Preben Møller Hansen ret i – at der sidder mange uden for København, organisationsfolk, almindelige politisk interesserede borgere, lokalradioer osv., som gerne vil følge med. Så kan de bare ringe op. Der er ingen økonomiske problemer forbundet med det, fordi man betaler, ligesom når man i øvrigt ringer op. Det eneste er bare, at det, man får, er det, der bliver sagt fra denne talerstol.

Dermed sikrer vi en informationsstrøm, som hr. Preben Møller Hansen ønsker, og det er vel at mærke en informationsstrøm, hvor det er brugeren, der betaler, i det omfang pågældende ønsker at følge med i Folketingets forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det er ikke ualmindeligt i denne sal, at man snakker udenom, og at man kommer med nogle postulater, der ikke står mål med virkeligheden. Det var et helt tydeligt eksempel, vi netop har oplevet.

Det, der er en kendsgerning, er, at man opstiller til folketingsvalg. Det vil sige, at hvis man vælges, så er det til at være med i folketingsarbejdet. Hvis man skal ud til møder som partirepræsentant, så er det et partimæssigt ar-